

Γεράσιμος Ραφτόπουλος: Υπαξιωματικός του ελληνικού στρατού, ετών...13!

Την 5η Οκτωβρίου 1912, κατά τον Α' Βαλκανικό πόλεμο, αρχίζει η επική προέλαση του Ελληνικού Στρατού και μετά από μια σειρά σκληρών μαχών (στην Ελασσόνα, το Σαραντάπορο, τα Σέρβια, την Κοζάνη, τα Γιαννιτσά κ.λπ.) απελευθερώνει την Δυτική Μακεδονία και την 26 Οκτωβρίου 1912 φθάνει στην Θεσσαλονίκη την οποία και απελευθερώνει.

Με τον Β' Βαλκανικό Πόλεμο του 1913 πραγματοποιούνται οι πόθοι και τα οράματα του Ελληνισμού για μια ελεύθερη Μακεδονία, Θράκη και Ήπειρο. Η επιστράτευση που κηρύχθηκε πέτυχε απόλυτα. Η έκδηλη συγκίνηση και ο ενθουσιασμός του λαού προδίκαζαν την αίσια έκβαση του αγώνα. Απ' όλα τα σημεία της Ελλάδος και του εξωτερικού, οι Έλληνες μικροί και μεγάλοι, έσπευδαν να καταταγούν για να πολεμήσουν, και το ηθικό τους ήταν τόσο υψηλό, ώστε χωρίς υπερβολή ν' αναπληρώνει τις όποιες υλικές ελλείψεις υπήρχαν.

Κάποιες μικρές και άγνωστες ιστορίες αποτελούν την τρανή απόδειξη του υψηλού φρονήματος, της πίστεως και της αγάπης που διακατείχαν τους Έλληνες της εποχής εκείνης (1912-1913), και μια τέτοια είναι η ιστορία ενός Ελληνόπουλου η οποία ίσως πολλούς θα συγκινήσει αλλά και πολλούς θα προβληματίσει και μελαγχολήσει.

Ο Γεράσιμος Ραφτόπουλος είναι ο νεότερος υπαξιωματικός στην ιστορία των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων. Γεννήθηκε στο Φισκάρδο της Κεφαλλονιάς το 1900. Κατά το 1ο Βαλκανικό Πόλεμο, εναντίον των Οθωμανών, κατατάχθηκε εθελοντικά στην ηλικία των 12 και έγινε δεκτός ως οπλίτης του 18ου Συντάγματος Πεζικού της IV Μεραρχίας. Για το θάρρος του στη μάχη του Σαραντάπορου έλαβε ένα όπλο Manlicher-Schonauer ως δώρο. Στην μάχη του

Κιλκίς-Λαχανά, το 1913, κατάφερε να ξεφύγει από αιχμαλωσία, σκοτώνοντας 3 από τους 5 Βούλγαρους που τον είχαν αιχμαλωτίσει. Επιστρέφοντας στις ελληνικές γραμμές, βρήκε έναν τραυματισμένο εύζωνα και τον μετέφερε σώζοντας τον από βέβαιο θάνατο. Για την ανδρεία του, προήχθη στο βαθμό του δεκανέα την 28η Αυγούστου 1913 σε ηλικία 13 ετών.

Τα γεγονότα αυτά μνημονεύονται στις εφημερίδες τις εποχής και διαβάζουμε χαρακτηριστικά στην «Εστία» (23-8-1913):

Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΕΛΛΗΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ

Σας παρουσιάζομεν σήμερον τον μικρότερον υπαξιωματικόν του Ελληνικού Στρατού. Είναι ηλικίας 12-13 ετών και κατάγεται από το Φισκάρδον της Κεφαλληνίας. Το όνομα του ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΣ. Ο πατέρας του αρτοποιός εις την Ύδραν, η μητέρα του μένει εις τον Πειραιάν και αυτός ήτο υπηρέτης εις Πύλον όπου τον εύρεν η επιστράτευσις.

Το πολεμικόν μένος που είχε καταλάβει όλον τον κόσμο, ηλέκτρισε και τον μικρόν υπηρέτην, ο οποίος εζήτησεν αμέσως όσα χρήματα είχε να λαμβάνει από τον πάτρωνά του και την επομένη απεβιβάζετο εις Αθήνας, παρουσιασθείς εις το Στρατολογικόν γραφείον όπως καταταχθή εθελοντική. Η ηλικία του δεν εβοήθησε την αποδοχήν της αιτήσεως του και ο μικρός έφυγε από το γραφείον λυπημένος αλλ' όχι και απηλπισμένος.

Μίαν πρωίαν διαφυγών την προσοχήν των φρουρών, εσκαρφάλωσεν εις τον μεταξύ των δύο βαγονίων χώρον και μαζή με τον στρατόν έφθασεν εις την Λάρισαν, όπου επί τέλους μετά την τόσην του επιμονήν εγένετο δεκτός εις το 18ον σύνταγμα της βης μεραρχίας ως «παιδί του συντάγματος».

Εις την μάχην της Ελασσώνος έγεινε κάτοχος Τουρκικού λαφύρου, όπλου Μαρτίνι, με το οποίον έλαβε το βάπτισμα του Πυρός. Η ανδρεία του εξετιμήθη από όλους και εις την μάχην του Σαρανταπόρου του εδόθη εις ένδειξιν αναγνωρίσεως της ικανότητός του, Μάλινχερ.

Εις την πεισματώδη μάχην του Κιλκίς ευρέθη μεταξύ πέντε Βουλγάρων αιχμάλωτος, αλλά καθ' ήν στιγμήν οι Βούλγαροι ησχολούντο να εύρουν κανένα σχοινί δια να τον δέσουν, αυτός αρπάζει το Μάλινχερ και ρίπτει νεκρούς τους τρεις, ενώ οι δύο άλλοι εσώζοντο δια της φυγής.

Κατ' αυτόν τον τρόπον, ο μικρός στρατιώτης έσωσε και έναν τραυματίαν εύζωνον, όστις θα περιήρχετο εις χείρας των δημίων. Το γεγονός τούτο της ανδραγαθίας του λιλυπούτείου υποδεκανέως επιστοποιήθη και επισήμως, μεθ' ο και ο διοικητής του, τον προήγαγε εις δεκανέα.

Πηγές

seetha.gr | enkripto.com